

рования. Чрез твоите песни българинът си изказа и големите радости, и дълбоките скърби на наболялата му от световни неправди душа. Той, българинът, днес в твоето лице чества не теб, а себе си, преживяното от него с векове в мъки и неволя, в радости и скърби. И в туй честване той си твори нови крила, за да хвъркне, като наранен орел, още по-високо в културните небеса.

Прочее, живеете, здравейте и продължавайте да пейте. И нека Вашата песен по-силно зазвучи под българското небе: има още кой да я слуша<sup>16</sup>.

Стоян Заимов – авторът на забележителния исторически труд „Миналото. Очерки и спомени из дейността на българските революционни комитети от 1869–1877 г.“, на „Васил Левски. Живот и дейност“ и на редица исторически книги буди също Вазовото възхищение. Затова и народният поет заслужено го нарича в пощенската си картичка до него с прозвището „Грамадният“ – един заслужен експресивен епитет, измерение на духовния му ръст, достойна Вазова оценка на възрожденеца, революционера, твореца и общественика Стоян Заимов.

## Библиография. Бележки

<sup>1</sup> Фонд на Къща музей „Иван Вазов“ – Сопот, инв. № 3561.

<sup>2</sup> Неделчева, Цв. Неизвестна пощенска картичка свидетелства за близките отношения между Вазов и Стоян Заимов. // *Диалог днес*, Карлово, бр. 36 /484/, 7–13. 07. 2010, с. 4.

<sup>3</sup> Същата снимка е била изпратена от проф. Ив. Шишманов до проф. Михаил Арнаудов, Петербург, 8. V. 1913 г.

<sup>4</sup> Шишманов, Ив. Д. Иван Вазов. Спомени и документи. – София, 1976, с. 428.

<sup>5</sup> Пак там, с. 431.

<sup>6</sup> Вазов, Б. Фонд на Къща музей „Иван Вазов“ – Сопот, инв. №3561.

Спомени за братя ми, Иван Вазов. Сборник от спомени, материали и документи. – София, 1949, с. 44.

<sup>7</sup> Вазов, Б. Вазов – човекът, ръкопис. Архив на Бинка Вазова, с. 133.

<sup>8</sup> Шишманов, Ив. Д. Цит. съч., с. 265.

<sup>9</sup> Пак там, с. 133–134.

<sup>10</sup> Вазов, Б. Спомени за братя ми, Иван Вазов. Сборник от спомени, материали и документи. – София, 1949, с. 44.

<sup>11</sup> Пак там.

<sup>12</sup> На пръв поглед се касае за употреба на думата „обикновение“ вместо „осмотрение“, но нашето становище е, че това не е грешка. Вниквайки в контекста, разбираме, че Борис Вазов, доктор на юридическите науки, употребява своя дума – „обикновение“, т.е. така както той е постъпвал обикновено – отдръпвал се е, когато завари брат си да пише в кабинета си.

<sup>13</sup> Вазов, Б. Вазов – човекът, ръкопис. Архив на Бинка Вазова, с. 136.

<sup>14</sup> Пак там, с. 137.

<sup>15</sup> Вазов, Ив. Ерусалимите на българската признателност. Плевен–Пордим–Бяла (Бегли бележки)“. Събрани съчинения, т. 11. – София, 1946, с. 183.

<sup>16</sup> Прослава на Ивана Вазов. Сборник за тържествата и честванията на народния ни поет по случай 50 год. от неговата книжовна дейност. Състави по поръка на г-на министъра на Народното просвещение Ст. Чилингиров. С., 1921, с. 250.